

vzhůru do
kulturního dění

Jiří Langmajer a Ivana Jirešová na Libánkách

Libánky v lounském divadle

LOUNY - V úterý 20. února má Vrchlického divadlo na programu žhavou novinku pražských jevišť. Tři týdny po pražské premiéře se v komedii Libánky aneb Lásky ať jde k čertu v Lounech objeví Jiří Langmajer, Ivana Jirešová (alternace Klára Issová), Jan Teplý ml. (alternace Kryštof Římský) a Jitka Čvančarová (alternace Martina Válková). Ztvární dvojici bývalých manželů, které se po letech setkávají v drahém francouzském hotelu, kam přijely trávit libánky. A jak už to tak bývá, jejich vztahy se opět vzájemně propletou...

Moje past s Igorem Šebem

ŽATEC - V žateckém divadle se v úterý 20. února představí vynikající šansonier a herec Igor Šebo. Zhlédnutím pořadu se můžete stát svědky monologu, který je svérázným komentářem k dění v současném světě, v divadle i v rodině. Těšit se můžete na komicí sondou do prostředí divadelního zákulisí. Igor Šebo se proslavil zejména účinkováním s Miroslavem Horníčkem. Zpíval také na mezinárodních galavečerech v Teatre Rozrywki v polském Chorzowě. Již čtyři sezóny hostuje v Divadle S+H, je spoluautorem a účinkujícím v divadelním projektu „C'est la vie“ a pravidelně vystupuje se svým šansonovým recitálem. Je iniciátorem a uměleckým ředitelem Mezinárodního festivalu v Praze. Svoji profesní dráhu zahájil jako hudební dramaturg v Prešově. Kromě několika rozhlasových her napsal divadelní monodrama Podivná splátka, o něco později hru Nuselský most. Se hrou Moje past vystoupí v žateckém divadle již od 19:30 hod.

Taneční škola Luna slaví desáté narozeniny

Možná patříte k těm, kdo tančili již před rokem 1977 s manželi Turkovými při založení prvního Tanečního klubu Luna v Lounech. Možná jste tančili o 10 let později v rozdělených tanečních školách, Trendu či v Taneční akademii. Třeba patříte k těm, kteří se bavili tancem ve volném čase v době, kdy v roce 1997 zvítězil rozum a školy se opět spojily pod staronovým názvem LUNA. Možná tančíte dnes. A možná jste nikdy netančili a jen se vám tanec jako záliba líbí. Ať patříte ke kterékoliv této skupině, právě provázíte určen vzpomínkový ples Taneční školy Luna, pořádaný právě k výročí jejího druhého zrodu a to tento pátek 9. února ve foyeru Vrchlického divadla a v učebně. Promítání budou veselé scénky z let minulých, zatančíte si při hudbě skvělé skupiny Ventilky a poněkud bouřlivější skupiny Napapiře, možná dáte přednost diskotéce Tomáše Turka. V každém případě se všichni společně pobavíme a zavzpomínáme, co nám tanec přinesl.

Jana Stehliková a spol.

Nepokorná Gazdina roba podle Pokorného

Lidská tragédie, kabaret a parodie bezprostředně vedle sebe

Ve hře Gazdina roba představila Gabriela Preissová samostatnou, svobodomyšlnou a tvrdohlavou hrdinku Evu, která se vzepře „celemu světu“. Mezi muži však nenajde podobně odvážný protějšek a proto opuštěna „celým světem“ volí raději sebevraždu.

Realistické drama ze Slovácka, které oprávněně zařazujeme do zlatého fondu české divadelní klasiky 19. století, se ve své době (1889) setkala s drtivým odsudkem kritiky. Soudobí publicisté – zvyklí na vlastenecké historické fresky a bulvární komedie – mu vyčítali především nemravnost a hanobení lidu. Není proto divu, že režisér Jiří Pokorný, známý to průkopník českého coolness divadla, svlékl postavy z krojů a vrhl je do „post-realistických“ kulís a kostýmů druhé poloviny 20. století. Chtěl ukázat, že 120 let starý skanzen skrývá nebezpečně aktuální, polemicky feministické jádro. Režisér sice použil svérázné vyjadřovací prostředky a pověstných schválností se také nevyvaroval (např. jediný, kdo je oblečen do tradičního kroje, je rozvedená, tradici nectící Notářiiska), ale zůstal věren duchu Preissové.

Je ironií, že mnoho současných recenzentů inscenaci Divadla Na Zábradlí odsoudilo podobnými slovy jako jejich dávní kolegové – urážka již ne lidu, ale autorky,

neučta k tradici a nemravnost (viz např. kritiky na http://i-divadlo.cz). Jako by nevěděli, že takovými měřítky se umění hodnotit nedá. Celé představení doprovází metafora skoku – skoku po hlavě do lásky, do neznáma, do Dunaje... V souladu s tím je celkové zvýšení nejednoznačné – vyhrčená svobodomyšlnost a láska jsou vykresleny jako osvobozující, ale i zničující vášně.

Jevištní zpracování je založeno na stírání stylůvých a žánrových hranic. Pokorný bezprostředně vedle sebe postavil lidskou tragédii, kabaret (živé hudební produkce) a parodii (např. začátek 2. dějství připomíná „maryšovskou“ scénku z Možná přijde kouzelník, postavy barona a baronky jakoby vystřižené ze steindlerovsko-vávrovského kurzu Alles Gute) – a nechal je spolu působit. Divák je tak při vypjatých obrazech, když se třeba mluví o mrtvém dítěti, postaven donezáviděníhodné pozice. Je dojat, ale zároveň ponoukán ke smích. Vrcholem je monumentální třetí dějství, přeplněné čistými symboly a metaforami.

A závěrečný obraz, kdy se diváci mohou sami rozhodnout, zda se Eva – oddělena opnou od ostatních – utopila nebo jen odhodila symbol pokrytectví a začala nový život.

Podobně „na hraně“ jsou i herecké výkony. V Pokorného režii se vymykají běžnému posouzení – herci jsou nuceni strídat různé typy herectví. Z charakterního přecházejí do vnějškového (Kristina Maděričová jako Eva, David Švehlík jako Mánek), z civilního do tragikomického (Zdena Hadrbovcová jako Mešjanovka), křečovitě parodují (Jaroslava Tvrzníková jako Evina tetka) nebo jsou obsazeni spíše jako ochotnické, dojemně komické typy (Pavel Liška jako Samko).

Režisér Jiří Pokorný má své chyby, někdy je zbytečně povrchní a rád provokuje, ale Eva v něm našla svého vysněného odvážného muže. Což v podobě nominace na nejlepší českou inscenaci roku 2004 ocenila i porota Cen Alfréda Radoka a překvapeně lounské publikum mohutným potleskem.

Jan Vnouček

(Gabriela Preissová: Gazdina roba – Divadlo Na Zábradlí, Vrchlického divadlo v Lounech, 25. ledna 2007)

Žatečtí studenti v Parlamentu ČR... Studenti druhého ročníku Obchodní akademie Žatec navštívili 30. ledna v rámci občanské výchovy zasedání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Přiblížili si tím výuku politologie a státoprávní teorie. Studenti sledovali jednání poslanců,

FOTO: JIŘÍ KARAS

povšimli si rozdělení poslaneckých křesel dle politické příslušnosti a poprvé se osobně setkali s předsedou vlády. Cílem bylo pochopit podstatu exekutivní a legislativní moci v naší republice přímo v praxi. Zasedání sledovali s velkým zájmem, ozřejmili si práci poslanců. Po praktické hodině následovala hodinová plná otázka a zamyslení nad politikou obecně. To bylo dalším cílem - přimět studenty k zájmu o politické uspořádání naší společnosti. Za rok z nich budou právoplatní občané ČR s právem volit a ovlivňovat částečně vývoj naší země. (jka)

Děti z naší mateřské školy nastupují do všech lounských škol

říká ředitelka Speciální MŠ ze Školní ulice Louny Zdeňka Neudertová

LOUNY (r) - „Hrou a celkovou rehabilitací rozvíjíme a podporujeme osobnost dítěte s handicapem“ - to je motto Školního speciálního vzdělávacího programu, který má zpracovaný Speciální mateřská škola v ulici Školní. Tuto školu navštěvuje 55 dětí z Loun a okolí. Rozdělené jsou do čtyř tříd, v každé s dětmi pracují tři dospělí.

„Do obsahu vzdělávání máme vřazené dílčí projekty, např. logopedie, rehabilitace, léčba vodou podle Sebastiana Kneippa, infrasauna, míčkování, inhalace, keramická dílna, relaxační masáže, Hláskář, hra na flétnu a angličtina pro předškoláky. Je důležité, aby už v počátcích mohlo dítě prožívat uspokojení z úspěchu a z překonávání překážek, aby se samo vnímalo jako plnohodnotného a schopného člověka, který je uznáván a přijímán. Těší nás, že jsou spokojené děti i rodiče,“ přibližuje ředitelka školky Zdeňka Neudertová.

Tento školní rok pro mateřinku začal dvěma úspěšnými projekty z grantu T-mobile Louny, oba na téma pohybové aktivity podle Sebastiana Kneippa. V zahradě mají děti k dispozici zahradní dřevěné prvky a ve třech třídách Otčenáškovy dřevěné stavebnice.

„Na společné schůzce jsme se sešli s rodiči a byla zahájena výuka angličtiny, kterou vede K. Vernerová, a výuka hry na flétnu, již zajišťují M. Podaná a M. Veruňek, učitelé ZUŠ Louny. Od září denně dochází rehabilitační sestra Hana Poláková s dětmi cvičit do naší Kneippovy rehabilitační místnosti. Ta skládá velký úspěch i při říjnové návštěvě vzácného hosta - Zuzany Paroubkové,“ vypočítává ředitelka.

Děti ze Školní navštěvují Městskou knihovnu a každý měsíc i Vrchlického divadlo, kam chodí s velkou oblibou. „Konec října patřil tradičně účasti na ekologické soutěži, vyhlášené městem Louny. Byly to práce 3. a 4. třídy - Ekoautobus, Naše vysněná zahrada či Žabky. Úspěch se dostavil 11. ledna - získali jsme 1. místo za výtvarné práce a 3. místo za včelkový kontejner. V listopadu k nám dorazila návštěva z Komunitní Nadace Euroregionu Labe z Ústí nad Labem, aby si vyzkoušela naši „Kneippovku“ a zhlédla nové zahradní hračky,“ líčí Z. Neudertová.

V novém roce se rodiče předškoláků sešli se dvěma učitelkami ze ZŠ Prokopa Holého ohledně zápisu dětí do základky. „Je zvláštní, že k nám se nabízejí na besedu pouze z 1. a 7. ZŠ Louny. V ostatních školách se prezentují všechny školy. Zřejmě přetrvává chybný názor, že ze speciální MŠ patří všechny děti do speciální ZŠ. Naopak! Od nás nastupují děti do všech lounských škol. Tento postoj ZŠ mrzí nás i rodiče našich dětí,“ podotýká paní ředitelka.

Školka pravidelně zaslá obrázky do časopisu Pastelka na předem daná témata. „Také úspěch tří našich malířů na mezinárodní výtvarné soutěži „Krásná jako kvítka je ta země...“ nás moc potěšil. Za mnohé úspěchy vděčíme především našim sponzorům, jako například firmě Poprokan, která nám dovezla paletu sešitů pro děti, to se nestává tak často,“ uzavírá Zdeňka Neudertová.

Loňská besídka mateřinky se uskutečnila na prknech Vrchlického divadla.

FOTO: KATEŘINA TOŠNEROVÁ

Překvapení k Valentýnu... Milovaným dívkám a ženám se k Valentýnu kupují květiny a čokoláda. Čím ale obdarovat muže? Dobrým tipem je obchod Tanatex na růžku České a Korunní ulice v Lounech (proti železářství). Nabízí velký výběr košil – sportovních i společenských, také košile s krátkými rukávy či žádané rozhalenky – ty hned v deseti barvách. Na své si přijdou vyznavači elegantních kravat či dokonale barevně sladěných motýlků, Tanatex má i speciální kolekce pro nejnáročnější. K Valentýnu potěší vonné polštářky se srdíčky, polštářky ve tvaru srdcí nebo třeba trenky s potiskem. A kdo by snad nevěděl, tomu tu poradí. Možná ani nevíte, že pracovní tým obchodu, vedený Taťanou Kubecovou obléká politiky napříč politickým spektrem – od Josefa Hojdara, Cyrila Svobody, Jana Kasala po eurokomisaře Vladimíra Špidlu. Nacházejí si ji už i Louňáci, například Jaroslav Klein, který tu oblékne svůj orchestr. (pa)

dopisy

Jak jsem chtěl získat promítačskou praxi v kině mému srdci nejbližším

„Lounské kino je vedeno dobře, o tom není pochyb. I díky němu studuji filmovou vědu. Dalo mi hodně. Na druhé straně jsem však měl možnost nahlédnout do samého nitra lounské organizace a dojem o dokonale fungujícím ostrůvku oázy uprostřed našeho maloměsta trochu poopravit.

Jako student filmové vědy jsem zatoužil po promítačském průkazu, jenž by mi osvětlil ten dějový postup mezi filmovou kopií uzavřenou v krabici, a tím, co vidí na plátně divák. Proniknout bych hlouběji do filmové praxe a teorie. K tomu, abych mohl absolvovat promítačský kurz, stačí jedině. Mít praxi 50 filmových představení. Doufal jsem, že bych tou praxi mohl získat v kině mému srdci nejbližším. Ano, doma, v kině Svět.

Říkal jsem si, že zkušební období bude přesně termínem, abych mohl dne 6. března nastoupit do výtouženého kurzu. Zvláště, když mi spolužáci tu možnost v místě jejich bydliště dostali. Jenže se vyskytly obtíže. Oběhl jsem pět lidí, abych se dozvěděl, že vše závisí na jednom člověku. Začal jsem s ním jednat. Při prvním setkání mi řekl, že by to neměl být problém. Ale byl. Po čtrnácti dnech shánění nejrůznějších informací mi bylo sděleno, že je to příliš složitě, že tím strávím spoustu času a taky to spousta času zabere promítačem. Prý to není tak jednoduché, jak si myslím. Ono se to musí umět lepit a to já prý neumím. Jo a člověku jako mně je ten kurz úplně k ničemu. Navíc jsou v promítací kabině dráty vysokým napětím! Byl jsem doslova přemlouván, abych si svůj záměr udělat promítací kurz rozmyslel, a byl považován za člověka, co nedovede překročit pár hloupých drátů. Nabídl jsem určitý finanční obnos, ale nic nepomohlo. Pro promítače by to prý bylo ztrátou času, lounské kino by ze mě nic nemělo a promítací prý promítání asi ani vyučovat neumějí.

A tak jsem usoudil, že pány promítače nezajímá člověk, kterému by mohli své řemeslo předat. Je pro ně pohodlnější pouze promítat. Po několika rozhovorech s promítači a s některými dalšími lidmi mi bylo jasné, že pravda je úplně jinde. Čtrnáct dní jsem poslouchal prázdné fráze a směšné argumenty. Nejhorší bylo zjištění, že s promítací můj problém ani řešen nebyl. Toho všeho jsem mohl být ušetřen, kdyby mi hned na počátku bylo řečeno, že za vším stojí jen a jen zisk kina. Že nikoho nezajímá člověk, který se chce oboru věnovat důkladněji, ale pouze platící divák. Kdyby mi přesně tohle bylo řečeno, sklopím hlavu a praxi si zajistím jinde. Místo toho jsem ztrácel čas a poslouchal výroky, že se jedná o soukromé kino. To je sice fakt, ale i já si dovedu z městského rozpočtu odvodit, že nebyť městských dotací, zřejmě by žádné soukromé kino v Lounech nebylo. Kino Svět si je vědomo svého výsostného postavení v našem městě a je otázkou, zda toho tak trochu nezneužívá.

Mrzí mě to. Zanechal jsem v tomto kině velký kus svého života a mám ho rád. Je otázkou, jakou funkci má kino v našem společenském životě plnit. Kino jako veřejná služba obyvateľstvu? Veřejná služba každému obyvateľi Loun? I naivnímu studentovi, který snad nastoupí na svůj výtoužený kurz?“

Petr Farkaš, Louny

Pomalou končí plnění OTO Ohře

„V sobotu náš turistický oddíl mládeže Výrové z Postoloprty a Loun navštívil západočeský kraj, tentokrát město Karlovy Vary. Turisté navštívili místa, jako jsou například Mlýnská kolonáda, Tržní kolonáda, několik pramenů – Svoboda a pramen Libuše, vřídlo, které má teplotu 73 stupňů a tryská do výše až 14 metrů, a nakonec rozhledna Diana. Výlet jsme si nakonec osladili teplou lázeňskou oplatkou.“

Marian Vápeník, Postoloprty

Královskou cestou

„Další sadu pravidelných výletů jsme zahájili na Tři krále absolvováním královské cesty v Praze. Celkem se povedla, i počasí nám přálo. Kontrolními body byla Prašná brána, Staroměstské náměstí, Petřínská rozhledna a trasa končila na Vyšehradském hřbitově. Další naše cesta vedla 3. února do Pardubic. Tež akceptujeme pozvání „Robinzonů“ k návštěvě Poděbrad v sobotu 14. dubna.

Chválíme: Paní Františka Jansová a hoši Daniel Zíbrt a Miroslav Macurák se rozhodli přispět na výzivu našeho výra velkého Otakara jednorázově za celý rok. Děkujeme!“

Milan Zelenka, Postoloprty

oprava

V článku „Jeden den v Tuchořicích (Svobodný hlas č. 5, který vyšel 31. ledna 2007) se objevily chyby. Opravuji – paní místostarostka Stanislava Pilařová je ředitelkou mateřské školy. Daniela Kiššová pak pracuje ve škole a školní družině. Čtenářům a oběma ženám se upřímně omlouvám.

Květa Tošnerová